

မိုး : မိုး : ဝေ : င : ဝ

မိုးမိုးအိပ် ခန်းမော်

ဖြည့်ပိုင်မှူးအိမ် ခရီးဖော်

သူခရီးသွားတိုင်း သူ့ဘေးမှာ
အတူထိုင်ရသောသူများက
များသောအားဖြင့်
ယောက်ျားများသာ
ကြုံရတတ်သည်။ အင်မတန်
သောသူများနှင့်
တစ်ခုတည်းကျလျှင် တစ်လမ်းလုံး
အဖီအညှစ်ခံကာ...

*

မည်သို့မျှထင်မှတ်မထားသော ကိစ္စတစ်ခု၊ ဘယ်အချိန်ခရီးထဲသွားသွား
သူ့ဘေးမှာဘယ် တုန်းကမှ မိန်းကလေးငယ်ငယ် ချောချောနှင့် တစ်ခုတည်း
အတူမထိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒီတစ်ခေါက်တောင် ကြီးမှ ရန်ကုန်သွားမည့် ခရီးစဉ်ကတော့
ထူးခြား၏။ စွေခနဲ့သူ့ဘေးမှာလာထိုင်သည်က တော်တော်ကိုလှပသော
ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ အသက်အားဖြင့် သူ့ထက်မငယ်လျှင်တောင်မှ
သူ့ထက်တော့ ကြီးမည်မထင်း ရွယ်တူဖြစ်နိုင်သည်။

ကားဂိတ်တော်တော်များများ၏ ထုံးစံအရ မလိုလားအပ်သော
ပြဿနာများမရှိစေရန် မိန်းကလေးအချင်းချင်း
သို့မဟုတ်ယောက်ျားအချင်းချင်းကိုသာ တွဲပအ၍ ထိုင်ခုံနံပါတ်များကို

ရောင်းချလေ့ရှိသည်။

သို့သော်လည်း ရှားရှားပါးပါး တစ်ခါတစ်ရံမှာ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမကို မတတ်သည့်အဆုံးမှာတော့ တစ်ခုတည်းတွဲလျက် ရောင်းချတတ်သည်။

သူ့ခရီးသွားတိုင်း သူ့ဘေး

အတူထိုင်ရသောသူများကများသောအားဖြင့်ယောက်ျားများသာ ကြုံရတတ်သည်။ အင်မတန်ဝသောသူများနှင့် တစ်ခုတည်းကျလျှင် တစ်လမ်းလုံး အဖီအညှပ်ခံ ကာကျပ်ကျပ်သပ်သပ် စီးရသည်မှာ မသက်သာလှ။

တစ်ခါတစ်ရံကျပြန်တော့လည်း ဘေးမှာအတူထိုင်ရသူကတစ်လမ်းလုံး ကားမူးကာ အန်နေ သည်မို့ ပခုံးနှိပ်ပေးရသည်လည်းရှိသည်။

အရက်ကို ခရီးစခရီးဆုံးထိ တစွပ်စွပ်သောက်သောသူများနှင့်မတူ ထိုင်ရလျှင်တော့ ဘီယာ ကြိုက်သောသူ့အဖို့ အရက်နံ့သည်တစ်လမ်းလုံး ဒုက္ခပေးတော့သည်။

အချို့ခရီးသွားများကျပြန်တော့

နားချိန်မရအောင်ကိုစကားများတတ်ကြသည်။ သူတစ်ဖက်သား စိတ်ဝင်စားမှန်းမသိ စိတ်မဝင်စားမှန်းမသိ စကားတွေ မနားတမ်းလာပြောနေသည်မို့ အားနာပါးနာ ခေါင်းညိတ်ရင်း နားပူကာ လည်ပင်းညောင်ရသောအခါများလည်းရှိသည်။ ခရီးစဉ်အစအဆုံးကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဖုန်းပြောရင်းတစ်ကားလုံးမှာ တစ်ယောက်တည်းသာ ပါသလိုမျိုး ဘယ်သူ့ကိုမှဂရုမစိုက်သောသူများနှင့် တစ်ခုတည်းအတူကျပါက တစ်လမ်းလုံးနားညည်းရသည်လည်း ရှိသည်။

တချို့ကျပြန်တော့ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှုအားနည်းကာချွေးနံ့များ မွန်ထူနေတတ်သလို တချို့ကျပြန်တော့လည်း ခေါင်းမူးနောက်လာသည်အထိ အနံ့ပြင်းသော ရေးမွှေးများကို မဟားတရားဆွတ်လာတတ်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့သော သူများနှင့် ဆုံရပါကတစ်လမ်းလုံး ဝင်လေထွက်လေမှတ်ကာ ဝင်သက်ထွက်သက်

ရှု၍ ရလောက်သည်အထိ ကြုံရတတ်သည်။

တချို့ကျပြန်တော့လည်း ဇွတ်အတင်းမိတ်ဖွဲ့ကာ ပိုင်သမျှဆိုင်သမျှကို ပေါ်တင်ကြီး ကြွား လုံးထုတ်ကာ လေယာဉ်လက်မှတ်မရ၍ အိမ်ကကားမအား၍ မတတ်သည်သည့်အဆုံး လိုင်းကား နှင့်လိုက်ရသည်ဆိုသော သူများနှင့်လည်း ကြုံရသည်။

ကား Air con ကောင်းလွန်းပြန်လျှင်လည်း အေးလွန်းသည်ဟု အပြစ်ရှာကာ Air con မကောင်းပြန်လျှင်လည်း ထထအော်ကာတစ်လမ်းလုံး ကားသမား၊ ကားစပယ်ရာများကို ပြဿနာရှာကာရစ်တတ်သူများနှင့် ကြုံရလျှင်တော့ တစ်ဖွဲ့ထဲထင်မှတ်ကာ ဘုကြည့်ဝိုင်းကြည့်ခံရသည်လည်းရှိသည်။

ကားပေါ်မှာ ဇာတ်လမ်းခွေထိုးလျှင် သီချင်းခွေထိုးခိုင်းကာ သီချင်းခွေထိုးလျှင် ဇာတ်လမ်းခွေ၊အငြိမ့်ခွေ စသည်ဖြင့် ရှာကြံပြီးကိုယ့်ဘိုးဘွားပိုင်ကားလိုအမိန့်ပေးတတ်သူများနှင့်လည်း ကြုံဖူးသည်။

သူခရီးခဲသမျှယောက်ျားတွေနဲ့ချည်း တစ်ခုံထဲထိုင်ရသည်ကတော့မဟုတ်။ အမျိုးသမီးများနှင့်လည်းတစ်ခါတစ်ရံထိုင်ရဖူးသည်။ တစ်ခါကကလေးနှစ်ယောက်အမေနှင့်

တစ်ခုံထဲကျဖူးသည်ကလေးနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က နှစ်နှစ်သားအရွယ်ကျန်တစ်ယောက်က နို့စို့လသားအရွယ်။ ထိုအခါ သူ့မှာ နေရင်းထိုင်ရင်းဖြင့် အကြီးကောင် (နှစ်နှစ်သားအရွယ်)ကို ချီပေးရတော့သည်

အားနာလိုက်တာမောင်လေးရယ် ဟူသောစကားကို တွင်တွင်သုံးကာ ကလေးနှို့ဖူးကို ထုတ်ခိုင်းလိုက် ကလေးအနီး ယူခိုင်းလိုက် ကလေးချီခိုင်းလိုက် လုပ်ကာ တစ်လမ်းလုံး ကလေးထိန်းလုံးလုံးဖြစ်ကာ တောက်တိုမယ်ရ လုပ်ပေးရသည် ကားပေါ်ရှိ လှတပတကောင်မလေးများကလည် လှကို

ကလေးဖအေထင်ကာ ဘာသိဘာသာနေကြသည်မို့ သူ့မှာ ဘူပိတ်ရသည်မို့
စိတ်ညစ်ခဲ့ရသေးသည်။

လိမ်းဆေးတွေ မွန်ထူနေအောင်လိမ်းရင် တစ်လမ်းလုံးချောင်းဆိုး၍
လိုက်ပါလာသူနှင့် ကြုံလို့ကတော့ မအိပ်မနေ အသက်ရှည် ဟူသော
မောင်ပေါက်ကျိုင်း၏ ထုံး နှလုံးမူကာ မိုးလင်းရသည်လည်းရှိရသည်။

တောင်ကြီးရန်ကုန်က သေချာပေါက် တစ်ညအိပ်ရသောခရီးဖြစ်သည်။
ဘေးမှာခုံးချင်းကပ်လျက် ပါလာသူက အထက်ပါပြဿများအနက်မှ
တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုနှင့် အကြိုးဝင်နေပါကမိုးမြန်မြန်လင်းကာ
ရန်ကုန်မြန်မြန်ရောက်ဖို့ ဆုတောင်းရင်း မိုးစင်စင်လင်းသည်အထိ တစ်မှေးမှ
မမှေးရသည်လည်းရှိ၏ ။

ယခုခရီးကတော့ ဘာပြောပြော မကြုံစဖူး
အထူးကောင်းသောခရီးဖြစ်မည်ထင်သည်။ ကောင်မလေးထံမှ ရရှိသော ရေမွှေးနံ့က
စူးရှသောရနံ့မျိုးမဟုတ်။ သင်းပျံ့သောရနံ့။ ဤသည်ကပင် ပထမဆုံး
ကျေနပ်စရာကောင်းသော ခရီးစဉ်၏ အစ ဖြစ်ကာနေသည်။

ကားက မထွက်သေး။ သို့သော် ထုံစံအတိုင်း စက်နှိုးကာAir con
ပေးထားသည်။ မသိမသာအကဲခတ်ကြည့်တော့ ကောင်မလေးက ပရိတ်ကြီး
ဆယ့်တစ်သုတ်စာအုပ်ကိုကိုင်ကာ ရွတ်ပွားနေသည်။

ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူပါလားဟု တွေးရင်း ဘာရယ်မဟုတ်
လေးစားကာသွားရသည်။ သူမကဲ့သို့သောအရွယ် မတိမ်းမယိမ်းရှိမည့်
သူ့သူငယ်ချင်းကောင်မလေး အတော်များများက ခရီးသွား၍ ကားမထွက်မီစပ်ကြား
ဖုန်းတွေ ဟိုဆက်ဒီဆက်လုပ်လျှင်လုပ် မလုပ်ရင်တောင်မှMP3(သို့)i pod တို့ဖြင့်
သီချင်းနားထောင်နေကြသည်က များသည်ကိုး။

သူမကိုကြည့်ရင်း သူသည်လည်း အင်္ကျီထူ အိတ်ကပ်ထဲမှ

ပုတီးကိုထုတ်ကာ အာရုံယူပြီး ပုတီးစိပ်ဖြစ်သည်။ အိမ်မှာပဲနေနေ ခရီးပဲသွားသွား သူက ပုတီးသမားဖြစ်သူကိုး။

ပုတီးစိတ်၍ ပြီးဆုံးပြီမို့ သူ မျက်လုံးကို ပြန်၍ ဖွင့်ဖြစ်သည်။ ကားက တောင်ကြီးမှစထွက်လာကာရွှေညောင်သို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

အင်းလေးကန်သို့ သွားသော ညောင်ရွှေလမ်းခွဲမှာ လမ်းစီးခရီးသည်နှစ်ယောက်ခန့် တက်လာကြသည်။ လမ်းစီးခရီးသည်တို့၏ ထုံစံအတိုင်း ပါလာသော လက်ဆွဲအိတ်တို့ထားရန် နေရာက အခက်အခဲဖြစ်နေဟန်ဖြင့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ဖြစ်ကာနေသည်။ စပယ်ယာက ယင်းအိတ်တို့ကိုဆွဲကာ ကား၏ နောက်ဆုံးခုံဘက်မှာ ထားကာပေးသည်။ ယင်းခရီးသည်နှစ်ဦးက ၎င်းတို့ထိုင်သောခုံနှင့်အဝေးကြီးမှာရောက်နေသော သူတို့၏ ခရီးဆောင်အိတ်ကို သံယောဇဉ်မပြတ်သော အကြည့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်ကိုသူမြင်နေရသည်။

သူ၏ ဘေးမှကောင်မလေးက သူမ၏ ဘေးလွယ်အိတ်ကိုဖွင့်ကာ ဘာရှာနေသည် မသိ အလုပ်ရှုပ်ကာနေသည်။စပ်စုသလိုထင်သွားမည်စိုး၍ သူမျက်လုံးစုံမှိတ်ကာထိုင်ခုံကိုမှီထားဖြစ်သည်။

“အစ်ကို”

ဘေးကကောင်မလေးဆီကထွက်လာသောအသံ။မျက်လုံးဖွင့်ကာ လှည့်ကြည့်ဖြစ်တော့ သူမက သူ့ ကိုကြည့်ကာ ခေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟို...စိပ်ပုတီး ခဏငှားလို့ ရမလား”

သူ့လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သော ပုတီးကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်းက သူမဆိုသည်။

“ရပါတယ်”

ခပ်သွက်သွက်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြရင်း ပုတီးကို လှမ်းပေးဖြစ်သည်။

ပုတီးကိုလှမ်းယူသော သူမလက်၏ နူးညံ့မှုကြောင့် ရင်ထဲမှာ ဘာလိုလိုကြီး ကတုန်ကယင်ဖြစ်သွားသော်လည်းသူ့ စိတ်ကို ကားပေါ်မှာဖွင့်ထားသော သီချင်းဆီ ချက်ချင်းပို့ ဖြစ်သည်။

တော်တော်ကြီးလန်းသော ကောင်မလေးနှင့် တစ်ခုတည်း အတူကိကာ ထိုင်ရသည့်အတွက်တစ်ဖက်မှာ ကြည်နူးမိသော်လည်း တစ်ဖက်မှာတော့ စိတ်ကျဉ်းကျပ်သလို ခံစားရသည်။

ညောင်းညာ၍ နည်းနည်းလေး လှုပ်ရှားမိလျှင်ပင် တစ်ဖက်မှ ကောင်မလေးကို အားနာနေရသည်ကိုး။
ထူးထူးခြားခြားကြီးလိမ်းခြယ်ထားခြင်းမရှိသော်လည်းတော်တော်ကြီးလှနေသောဂေ သွားရသော ဤတောင်ကြီး ရန်ကုန်ခရီးစဉ်အကြောင်းကို သော်ဇင်တို့ နှစ်ကောင်အား လှမ်းကြွားရန် တွေးမိသည်။

သို့ နှင့်ဖုန်းကိုအသာထုတ်ပြီး သကောင့်သားဆီ Messageလှမ်းပို့ ဖြစ်သည်။

“ဟကောင် သော်ဇင်၊ဒီတစ်ခေါက် ရန်ကုန်ဆင်းရတဲ့ခရီးစဉ်ကတော့ ငါ့အတွက်လုံးဝဂန္ထဝင်ခရီးစဉ်ပဲကွ သိလား၊ ငါ လုံးဝလန်းတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ အတူတူထိုင်ပြီး ရန်ကုန်ကိုခရီးဆက်နေတယ်”

သူ Message လှမ်းပို့ ပြီး မကြာခင်မှာပင် ဝေဖြိုးအောင်ဆီမှ Messageပြန်ဝင်လာသည်။

“တဏှာရူး၊ နှာဗူး၊ စိတ်ကူးတွေယဉ်ပြီး ရူးမနေနဲ့၊ မင်းလိုကောင်ဘေးမှာ အစဉ်လာမပျက် ကလေးမအပဲကျမှာပါ၊ လာပြီးမနေနဲ့ ”

သူ Messageပို့ လိုက်သည်ကသော်ဇင်၏ ဖုန်း။ သူ့ ဆီ Messageပြန်ပို့ လာသည်က ဝေဖြိုးအောင်၏ ဖုန်း ဖြစ်ကာနေသည်မို့ သကောင့်သားနှစ်ကောင်

အတူရှိနေကြသည်ဟု သူသိလိုက်ရသည်။

“ငါတကယ်ပြောတာ၊ မယုံရင် မနက်ဖြန်ကားဂိတ်မှာ
မင်းတို့လာကြိုရင်ကြည့်ထားလိုက်၊ မင်းတို့ နှစ်ကောင် လုံးဝဖျားသွားစေရမယ်”

သူ Message ပြန်ပို့ဖြစ်သည်။ သိပ်မကြာလိုက် ဝေဖြိုးအောင်၏ ဖုန်းဖြင့်
သူ့ဆီ Message ပြန်ဝင်လာသည်။

“မယုံတာ”

သကောင့်သားနှစ်ကောင်၏ Message ကိုဖက်ရင်း သူနည်းနည်းတော့
တင်းသွားရသည်။

ထို့ကြောင့်...

“တစ်ဝိုင်းကြေးလောင်းမလား”

ဟု စိန်ခေါ်သော Messge ပြန်ပို့ဖြစ်သည်။

သိပ်ကြာကြာမစောင့်လိုက်ရ သော်ဇင်ဖုန်းနံပါတ်ဖြင့် Messge
ပြန်ဝင်လာသည်။

‘စိန်လိုက်လေ’ ဟူ၍ ။

*

‘အပျိုကြီးလုပ်မှာပါဆိုနေမှ

ရည်းစားထားစရာလား ၊

ဘာကောင်လေးမှမရှိဘူး ၊

အေးဆေးပဲ၊ ဘာအပူမှ

မရှာဘူး၊ တစ်ယောက်တည်း

တောင် တစ်ခြမ်းများနေလို့

*

သော်ဇင်တို့နှင့် စကားနိုင်လှကာ Message တွေ တဝှမ်းဝှမ်းပို့ရင်း
ဘေးမှအလန်လေးကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ဖြစ်သည်။

သူမက မျက်လုံးစုံမှိုက်ကာနေသည်။ လက်ထဲသို့
မသိမသာကြည့်လိုက်တော့ပုတီးကိုဆုပ်ကိုင်ကာထားသည်။
‘ပုတီးတောင်စိပ်ပြီးသွားပြီပဲ’ ဟု သူတွေ့မိသည်။

သူမက မျက်လွှာချကာထားသည်မို့ သူ ခိုးကြည့်စရာမလိုဘဲပေါ်တင်ပင်
မရဲတရဲကြည့်ဖြစ်သည်။

ကြည့်လေ ချစ်စရာကောင်းလေမို့
သူရင်ခုန်သံတွေပင်ဝုန်းခိုင်းကျဲကာလာသည်။ သူဖုန်းကိုကိုင်ကာ Message
ပို့ဖြစ်ပြန်သည်။

“ငါတော့ ဒီတိုက်ပွဲမှာကျပြီထင်တယ်ကွာ၊
ကောင်မလေးကငါတွေ့ဖူးသမျှတွေထဲမှာ အလန်ဆုံးပဲ၊
ငါကတော့တကယ့်တကယ်ကြီးကို ကြွေချင်နေပြီ ”

သူ Message ကို သိပ်မကြာခင်မှာ သော်ဇင်တို့က တုံ့ပြန်လာသည်။

“ကြွေပေါ့၊ မင်းက ချဉ်ချဉ်တူးတူး မူရင်ပြီးရော၊ မိန့်ကလေးမြင်ရင်
ဗူးချင်နေတဲ့ကောင်ပဲနာဗူးရ” သော်ဇင်နှင့်ဝေဖြိုးအောင်တို့နှစ်ကောင်ကို
စိတ်မှလှမ်း၍ မေတ္တာပို့ရင်း Message ကို ခပ်သွပ်သွပ်ပြန်ပို့ဖြစ်သည်။
‘ခွေးကောင်တေ’ဟု။

သကောင့်သားများနှင့် Message ပို့ရသည်မှာ
သိပ်လမ်းမတန်းတော့သည်မို့ ဖုန်းကိုအိတ်ကပ်ထဲပြန်ထည့်ဖြစ်သည်။

“ရော့... အစ်ကို”

ရုတ်တရက်ကြီး ပုတီးကိုမျက်နှာရှေ့ထိုးကာပေးသည်မို့
သူ့အမှတ်တမဲ့ပင် လန့်ကာသွားသည်။

တွန့်ခနဲဖြစ်သွားသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြည့်ပြန်ဆယ်ရင်း
ကျေးဇူးပဲနော်ဟုဆိုလာသော သူမကို ပြန်ပြီးပြဖြစ်ရင်း ‘အာ...ရပါတယ်’
ဟုဆိုဖြစ်သည်။

ရုတ်တရက်လန့်သွားသော သူ့ကိုကြည့်ရင်း သူမကပြုံးသည်။
ပြုံးလိုက်သောခဏမှာ ပေါ်လာသော ပါးချိုင့်တို့ကိုကြည့်ရင်း ‘ပါးချိုင့်လေးနဲ့ပါလား’
ဟု စိတ်ထဲမှနေ မချင့်မရဲရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ပုတီးစိပ်ပြီးတာတော်တော်လေးကြာပြီ၊ပုတီးပြန်ပေးမလို့ဥစ္စာ၊
အစ်ကို Messageပို့နေတာနဲ့”

သူမ၏ စကားကြောင့် သူ့ရင်မှာ ထိတ်ခနဲဖြစ်ကာသွားသည်။ တော်ကြာ
ကောင်မလေးတွေဆီဒါမှမဟုတ် ရည်းစားတစ်ယောက်ယောက်ဆီ Message
ပို့နေသည်ဟု ထင်းသွားမှဖြင့်။

“ဪ...ဟုတ်တယ်၊ ဘော်ဒါဆီကို မနက်ဖြန် ကားဂိတ်မှာလာကြိုဖို့
လှမ်းပို့နေတာ၊ ဖုန်းနဲ့ပြောနေရင်
ညီမပုတီးစိပ်နေတာအနှောက်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့”

“ ဪ...ရပါတယ် ”

သူမကပြုံးစိစိဖြင့်‘ဪ’ဟု ရေရွတ်သည်။ သူမ၏ အပြုံးက
ကောင်မလေးတစ်ယောက်ယောက်ဆီ ပို့နေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ဘယ်သူမှ
ရိုက်မစစ်ဘဲ ဖြောင့်ချက်ပေးနေမိသော သူ့ကိုနည်းနည်းတော့ ကျောမလှုံသလိုကြီး
ဖြစ်သွားစေသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

“အဲဒါဘော်ဒါကရစ်နေလို့၊ လာမကြိုရင်
အသိပဲဆိုပြီးလှမ်းကျိန်းနေတာ” သူစကားအဆုံးမှာ သူမက ခေါင်းညိတ်သည်။ ပြီး...

“တောင်ကြီးကပဲလား”

ဟု မေးသည်။

ဟုတ်တယ်၊ ညီမရော တောင်ကြီးကလား

“အင်”

ပြန်၍ မေးသော သူ့အမေးကို သူမက ‘အင်’ ဟု ဖြေသည်။

ဘာပဲပြောပြော ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းသည်ဆိုသောစကားကို
သူတော်တော်ကြီး သံသယဝင်သွားမိသည်။

ကမ္ဘာကြီးသာ ကျဉ်းရိုးမှန်လျှင် တစ်မြို့ထဲနေသောအလှအပလေးကို
သူတွေ့ ကိုတွေ့ဖူးရမည်။

“ရန်ကုန်ကိုအလည်ပဲလား”

‘စပ်စုသလိုများ ဖြစ်သွားမလား’ ဟူသောအတွေးကိုတွေးရင်းက
ခရီးသွားဖော်ချင်း အလွှာပသလွှာပပေါ့ဟု ဖြေတွေးတွေးကာ မေးဖြစ်သည်။

“သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အစ်မမင်္ဂလာဆောင်မှာ
သတို့သမီးအရံသွားလုပ်မလို့၊ မိဂလာဆောင်ပြီးရင် သတို့သမီးနဲ့သတို့သားက
ငပလီကို ဟန်းနီးမွန်းထွက်ကြမှာ၊ အဲဒါ လိုက်ရှုပ်မလို့ အဟီး”

ပြောပြီး သူမက ပါးချိုင့်များ ခွက်ခနဲ ပေါ်လာအောင်ရယ်သည်။

“သူများဟန်းနီးမွန်းကို လိုက်ရှုပ်တော့
ကိုယ့်ဟန်းနီးမွန်းကျဝဋ်လည်မှာမကြောက်ဘူးလား”

သူမေးခွန်းကို ဘယ်အထိသွားမှန်း သူမက သိပုံရသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလို ဟက်ခနဲ ရှက်ရယ်ရယ်ရင်း...

“ညီမက အပျိုကြီးလုပ်မှာလေ၊ ဒီတော့ ဝဋ်လည်စရာ ဟန်းနီးမွန်းလည်း ရှိလာမှာမဟုတ်ပါဘူး။”

ဟု ပြောင်ချော်ချော်ပင် ဆိုသည်။

“အစ်ကို ကြုံဖူးသလောက်တော့ အပျိုကြီး တကယ်လုပ်မဲ့သူက အပျိုကြီးလုပ်မယ်လို့မပြောဘူး၊ တကယ်တမ်း အပျိုကြီးလုပ်မယ်လို့ ကြွေးကြော်နေတဲ့သူတွေက ဆိုင်းမဆင့်ဗုံမဆင့် အိမ်ထောင်ကျကျသွားတတ်တယ်”

ရွတ်နောက်နောက်ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမက ရှက်ရယ်ရယ်ရင်း ညီမက အတည်ပြောတာ ဟု ဆိုသည်။

“ပြောကြတယ်၊အဲဒီ လိုပဲ၊ အတည်ပြောတာ တကယ်ပြောတာနဲ့ပဲ ”

စကားကိုဆုံးအောင်မပြောဘဲတမင်ရပ်ပစ်ကာပခုံးကိုတွန့်ပြဖြစ်သည်။ သူမကလည်းခေသူ ဟုတ်။

“ညီမကတော့ လုံးဝအမှန်အကန်အတည်”

အလျှော့မပေးဘဲ ရယ်ကျဲကျဲနှင့်ပင် အတည် ဟုဆိုသည်။

“ညီမရဲ့ ကောင်လေးကို သနားပါတယ်၊သူ့ခမျာ အပျိုကြီးလုပ်မဲ့သူကိုရည်းစားထားမိလို့ထားမိမှန်းလည်း သိမှာမဟုတ်ဘူး”

စကားနှိုက်သော။ ရည်းစားရှိလားဟု မမေးရုံတမယ် စကားကိုအစ်သော စကား သူဆိုဖြစ်သည်။

“အပျိုကြီးလုပ်မှာပါဆိုနေမှ ရည်းစားထားစရာလား၊

ဘာကောင်လေးမှမရှိဘူး၊ အေးဆေးပဲ၊ ဘာ အပူမှမရှာဘူး၊ တစ်ယောက်တည်းတောင် တစ်ခြမ်းများနေလို့”

သူမ၏ စကားကသူကြားဖူးသမျှစကားတို့တွင်

အချို့မြန်ဆုံးဖြစ်မည်ထင်သည်။ ဘာရယ်မဟုတ် ရင်ထဲမှာ မဆီမဆိုင်
ကြည်နူးသွားမိသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

“ညီမကလေးကိုယ်တိုင်ကသာ အပျိုကြီးလုပ်မယ်လို့ကြွေးကြော်နေတာ၊

သူများတွေကိုကျ အောင်သွယ်လုပ်ပေးရတာ ဝါသနာပါတယ်၊ အခုသွားမဲ့
မင်္ဂလာဆောင်က သတို့သမီးနဲ့ သတို့သားကိုလည်း ညီမပဲ အောင်သွယ်ပေးထားတာ
အဟီး၊ အစ်ကိုလည်း အောင်သွယ်အလုပ်အပ်ချင်ရင် ပြောနော်၊
ဘယ်လောက်မာနကြီးတဲ့ကောင်မလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ရအောင်ကို ဂျိုင်းပေးမယ်”

“တော်ပါပြီ၊ အစ်ကိုလည်း ညီမလိုပဲ အပူမရှာဘဲ လူပျိုကြီးလုပ်မှာ၊

တစ်ယောက်တည်းတောင် တစ်ခြမ်းများနေလို့”

သူမပြောခဲ့သောစကားကို လိုက်ပြောသော သူ့စကားကြောင့်

သူမရှက်ဝဲဝဲဖြင့် ပြုံးသည်။

လူပျိုကြီးမလုပ်လို့လည်း မရဘူး၊

ကြိုက်မဲ့သူကလည်းမရှိဆိုတော့အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊

ညီမကအောင်သွယ်လုပ်ပေးမယ်လို့၊ ညီမက ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကသာအဖြစ်မရှိတာ၊
သူများကို အောင်သွယ်ပေးရင် မဖြစ်တာမရှိဘူး

“အင်းလေ...လူပျိုကြီးဘဝက ကျွတ်ချင်ရင် ညီမကူညီမျှပဲ၊

အိုရတော့မှာပဲ”

ကိုယ့်အဓိပ္ပာယ်နှင့်ကိုယ် ဆိုဖြစ်သော သူ့စကားကို သူမက‘ရပါတယ်’ဟု

ခပ်ကြွားကြွားဆိုသည်။

သူမဆီချင်သော အဓိပ္ပာယ်က လူပျိုကြီးဘဝ ကျွတ်ချင်ရင် အိုချင်ရင်

သူမက ကူညီပြီး သူမကိုယ်တိုင် သတို့သမီး လုပ်ပေးရမည့်သဘော။ သူမကတော့
ရိုးရိုးသဘောနှင့်‘ရပါတယ်’ဟု ဆိုသည်။

“အောင်သွယ်ခကတော့ ဟန်းနီးမွန်းသွားရင် ခေါ်ရမှာနော်”

“စိတ်ချ”

သူမကို နှုတ်ကသာ စိတ်ချဟုဆိုဖြစ်သော်လည်း

စိတ်ထဲမှာတော့ ‘အောင်သွယ်နဲ့ညားတဲ့ ဟန်းနီးမွန်းပေါ့’ ဟု ဆိုဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုရော ရန်ကုန်ကို အလည်ပဲလား”

‘အလည်တော့မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဘေးက ကောင်မလေးနဲ့ ဟန်းနီးမွန်းအကြိုသွားတာ’ဟု စိတ်မှဆိုဖြစ်သည်။ တကယ်ဆိုဖြစ်သည်။

“အင်း...အလည်တော့မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ညစ်လို့ အိမ်ကနေအလုပ်အကြောင်းပြပြီး ထွက်လာတာ၊ အဲဒီ စိတ်ညစ်ရတဲ့ကိစ္စကိုသာ ညီမကြားရင် အော်ရယ်မှာသေချာတယ်”

“အင်း...ဆိုပ်ဦး”

ရယ်ကျဲကျဲပြီး၍ ဆိုသော သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမကဆိုသည်။

“အိမ်က မိန်းမအတင်းပေးစားနေလို့”

“ခွီး”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက ခွီးခနဲရယ်သည်။

“အတည်ပြောတာ”

ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် သူဆိုဖြစ်သည်။ သူမက အရှိန်မသက်နိုင်ဘဲ တခွီးခွီးဖြင့်ရယ်၍ အတောမသက်နိုင်ဖြစ်ကာနေသည်။

အတန်ကြာအောင် ရယ်နေပြီးမှ

“ယောက်ျားပေးစားလို့ အိမ်ကပြေးတဲ့

မိန်းကလေးတွေပဲကြားဖူးပါတယ်၊ မိန်းမပေးစားလို့ အိမ်ကပြေးတဲ့

ယောက်ျားလေးမကြားဖူးသေးပါဘူး”

ဟု ဆိုရင်း ရယ်ပြန်သည်။ သူ့ပါ ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် ရောရယ်ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ ပေးစားတဲကောင်မလေးက အသက်ကြီးနေလို့လား”

“မကြီးပါဘူး၊ အစ်ကိုထက်တောင် နှစ်နှစ်ငယ်သေးတယ်”

“ဒါဖြင့် မချော်လို့လား၊ အသာမဲမဲကြီးဖြစ်နေလို့လား”

“ပြမယ်...အစ်ကိုသူငယ်ချင်တွေကိုပြဖို့ သူ့ဓာတ်ပုံကိုယူလာတယ်၊

အသားကတော့ဘာဖြူသလဲ

မမေးနဲ့၊ အဲ့...ရုပ်ကတော့လည်းချောပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်”

“ဒါပေမယ့်“

“သူ့အိတ်ထဲမှ ဓာတ်ပုံကိုထုတ်ကာ

သူ့မလက်ထဲထည့်ပေးရင်းကိုယ့်ဘာကိုပဲ ကြည့်တော့”ဟု ဆိုဖြစ်သည်။

သူမကသူပေးသောဓာတ်ပုံကိုကြည့်ရင်း ဖွီးခနဲအောင့်ထား၍

မရတော့ဟန်ဖြင့် ရယ်သည်။

ပြီ တခွီးခွီးဖြင့်ရယ်က...

“တော်တော်ပိန်တယ်နော်၊ ပွင့်နဲ့ နင်လားငါလားပဲ”

ဟုဆိုသည်။ ဓာတ်ပုံထဲမှ အိမ်ကပေးစားသောသူ၏ ပုံက ပွင့်ထက်ပင်

ဝကနေသည်။ ပြီး ပွင့်လောက်ချစ်စရာမကောင်း။

“ဒီ ပစ်မလွဲကြီးကို သဘောမကျလို့ဆိုပြီး အိမ်ကအဒေါ်ကစိတ်ဆိုးတယ်”

သူ့စကားကို သူ့မက’ဘာဖြစ်လို့တဲတုန်း’ဟု ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်မေးသည်။

“သူက ဇီကုပ်ပြီး နတ်ပြည်တင်တာကို အစ်ကိုက

မြင့်တယ်ထင်ပြီးခုန်ချတာတဲ့ လေဒီပစ်မလွဲကြီးနဲ့တော့ အစ်ကို နတ်ပြည်လည်း
မတက်ချင်တော့ပါဘူး၊ ညီမပဲ အစ်ကိုနေရာက စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဒီလိုဗလကြီးနဲ့
အားကောင်းမောင်းသန်ကြီးကို အစ်ကိုက ဟိုစကားပုံထဲကလို
လုပ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ဘူး”

သူ့စကားကိုသူမက’ဘယ်စကားပုံလ’ဟု ပြုံးစိစိဖြင့်မေးသည်။
ပြီးရယ်ရန်အသင့်အနေထားဖြင့် စောင့်ကာနေသည်။

“ကြီးရင်မှီ၊ ငယ်ရင်ချိုဆိုတဲ့ စကားပုံလေ၊
အသက်ငယ်ပေမယ့်သူ့လိုဗလကြီးကို အသက်ကြီးတဲ့အစ်ကိုက
ဘယ်လိုချီနိုင်မှာတုန်း ဟုတ်ဘူးလား၊ ကျားကိုးစီးစားမကုန်တဲ့ အဲဒီ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးကိုချီရရင် အသက်ဘယ်ကနေထွက်သွားမှန်တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမသိဘဲ
ဘဝကူးသွားနိုင်တယ်”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက တခွိုးခွိုးဖြင့်ရယ်သည်။

“ဒါနဲ့ အစ်ကိုက သူ့ဓာတ်ပုံကိုပဲ မြင်းဖူးတာလား၊
အပြင်မှာမဆုံဖူးဘူးလား”

“ဘယ်မဆုံဘဲနေပါ့မလဲ၊ အစ်ကိုအဒေါ်က
မဆုံဆုံအောင်ကိုမကွက်ချပေးတာ၊ ပြောရရင်တော့ အဖြစ်က ဒီလို...”

*

မင်းကလည်းကွာ ငါ့တူကို

အဲဒီ ဝတုတ်တုတ်ကြီးနဲ့ ဇွတ်

မလှော်စမ်ပါနဲ့၊ မင်းသား

ယောက်ျားဆိုရင်လည်း

အဲဒီ ပစ်မလွဲကြီးကို ကြိုက်မှာ

မဟုတ်ဘူး။

*

“သားရေ...ဒီနေ့ မီးမီးလေးလာမယ်နော်၊

အန်တီထမင်းစားဖိတ်ထားတယ်သိလား။”

“ဗျာ”

“မဗျာနဲ့၊ ၁၅ မိနစ်ဆိုရောက်လာတော့မှာ၊

အဆင်ပြေအောင်ကြည့်နေနော်၊ ဒါပဲ”

ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ကြီးဗျာ

မချင်မရဲဖြင့်ဆိုသော သူ့စကားအဆုံးမှာ သူ့အဒေါ်က သူ့ကိုဒိုင်ခနဲ
မျက်စောင်းထိုးသည်။

“ဟဲ...ဆိုင်းတွေဗုံတွေ ဆင့်နေရင် မင်းကရှောင်နေတော့မှာလေ၊ ဒီတော့
ငါလည်း လည်သလိုလုပ်ရတော့တာပဲ၊ ကဲ ကဲ မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့မနေနဲ့၊
အဝတ်စားလေးဘာလေး သွားလဲထား။”

အဒေါ်ဖြစ်သူက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဧည့်ခန့်ထဲမှ ဆက်တီခုံများကို
ကြက်တောင်မွေးတစ်ချောင်းဖြင့် ဖုန်သုတ်ကာနေသည်။

“မင်းကလည်းကွာ ငါ့တူကို အဲဒီ ဝတုတ်တုတ်ကြီးနဲ့
ဇွတ်မလှော်စမ်းပါနဲ့၊ မင်းသား ယောက်ျားဆိုရင်လည်း အဲဒီ
ပစ်မလွဲကြီးကိုကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ အချစ်မရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ”

“တော်ပြီ ကိုကျော်ရင်၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ အလှအပဆိုတာ ပိုက်ဆံရှိရင်
ပြင်လိုဆင်လို့ရတယ် နားလည်လား၊ အဓိကကမျိုးရိသန့်ဖို့နဲ့ ငွေရှိဖို့ပဲလိုတယ်”

ဦးလေးဖြစ်သူ၏ စကားပင်မဆုံးသေး ဦးလေးမိန်းမဖြစ်သူက တော်ပြီ
ကိုကျော်ရင် ဟုဆိုကာ သူမလက်ခံကျင့်သုံးနေသော ဒဿနကို ရေရွတ်ပြသည်။

“အဲဒီ မစိန်ချစ် တော်တန်ရုံရုပ်မလှတာကို ပြုပြင်လို့ရချင်ရမယ်၊ အဲဒီ
ပစ်မလွဲကြီးကို ပိန်သွားအောင်တော့ ငွေဘယ်လောက်ကုန်ကုန်
လုပ်နိုင်မယ်မထင်ဘူး”

“မပိန်တော့ကော ဘာဖြစ်လဲ၊ လောကကြီးမှာ
လှတာကချက်စားလို့မရဘူး၊ ဝတာက ဖက်ထားလို့ရတယ်၊ ဒီတောင်ကြီးလိုအေးတဲ့
ရာသီဥတုနဲ့ မီးမီးလေးလို ဝဝလှလှလေးနဲ့က ငါ့တူအတွက်အံ့ကိုက်ပဲ”

အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ စကားအဆုံးမှာ ဦးလေးက တော်စမ်းပါ မစိန်ချစ်ရာ ဟု
ဆိုသည်။ တကယ်တော့ဦးလေးမိန်းမ၏ နာမည်က ဒေါ်သီဂီချစ်ဖြစ်သည်။
ငွေပိုငွေလျှံရှိတိုင်း စိန်တွေချည်လိုမဲ့ဝယ်တက်သဖြင့် ဦးလေးက ‘စိန်ချစ်’ ဟု
နာမည်ပြောင်ထားပေးသည်။

ဦးလေးဦးကျော်ရင်က မေမေမောင်ဖြစ်သည်။ သူ ၁၀နှစ်သားအရွယ်
မေမေရော ဖေဖေပါ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆုံးသွားချိန်မှာ
သားထောက်သမီးခံမရှိသော ဦးလေးတို့လင်မယားက သူ့ကိုမွေးစားထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ မေမေတို့ဘက်က ဦးလေးနှင့် မေမေတို့ မောင်နှမ
နှစ်ယောက်တည်းသာရှိသော်လည်း
ဒေါ်လေးတို့ဘက်ကမောင်နှမလေးယောက်ရှိသည်။ သို့သော် ဒေါ်လေးမှအပ
ကျန်မောင်နှမသုံးယောက်ကလူပျိုကြီးအပျိုကြီးများမို့ သွေးသားရင်းချာ တူ
တူမအရင်းဟူ၍ ဒေါ်လေးမှာမရှိ။ ထို့ကြောင့်ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ တူအရင်းကိုပဲ
သားအရင်းလို မွေးစားလာခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဦးလေးအရင်းထက်ပင် သူ့ ကိုချစ်သေးသော ဒေါ်လေး၏ ချို
ယွင်းချက်က တစ်အိမ်သားလုံး၏ ကိစ္စအဝဝကို သူကစီမံကာဆရာမကြီးလုပ်ရမှ

ကျေနပ်သည့်အကျင့်ဖြစ်သည်။

အခုလည်းသူ မိန်းမယူမည့်ကိစ္စကို မမေးမစမ်းတော့ဘဲစီစဉ်ချင်ရာ လျှောက်စီစဉ်ကာနေသည်။စီစဉ်မဲ့စီစဉ်ပြန်တော့လည်းစီစဉ်သမျှကတလွဲ။

“မင်း တစ်ဖက်ကိုစကားမကျွံစေနဲ့ နော် မစိန်ချစ်၊ ငါ့တူမကြိုက်လို ကတော့ ဘယ်လောက်ချမ်းသာချမ်းသာ မပေးစားနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်ပြောတာကြားတယ်မဟုတ်လား မစိန်ချစ်”

“ကြားတယ်...ကြားတယ်”

ဦးလေး၏ စကားအဆုံးမှာ ဒေါ်လေးက ‘ကြားတယ်’ ဟုဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ရေရွတ်သည်။

ပြီးသူ့ဘက်လှည့်ကာ ‘ဘယ်မှထွက်မသွားသေးနဲ့ဦးနော်’ ဟု လှမ်း၍ ဆိုသည်။

သူ ခေါင်းကို ခပ်လေးလေးပင် ညိတ်ပြဖြစ်သည်။ ဒေါ်လေးက ‘ဘာပြောပြော တောင်ကြီးမှာ မီး မီးလေးတို့စိန်ဆိုင်က အကြီးဆုံးပဲ၊ မီးမီးလေးက ပြန်မကြိုက်လို့သာ သူ့ကိုလိုက်နေတဲ့ လူတွေကနည်းတာမဟုတ်ဘူး’ ဟု မကြားတကြားရေရွတ်သည်။

ဦးလေးကတော့ ဒေါ်လေးစကားကို မကြားယောင်ပြုသည်။ သူကတော့ သက်ပြင်းကိုသာ ချဖြစ်သည်။

*